

Adı gibi “Mutedil Dalgalı” öyküler

EDA KÖPRÜ YILMAYAN
edakopruiymayan@gmail.com

Milliyet gazetesinin düzenlediği “Haldun Taner Öykü Ödülü” sahibi Ömür İklim Demir, yeni kitabı “Mutedil Dalgalı” ile karşımızda. Demir, “Tam mânâsıyla metnin içinde olduğum zamanlarda hikâyenin müziğini duymaya başlıyorum. O noktadan sonra da müzikle birlikte yazıyorum,” diyor.

Neden öyküyle anlatmaya başladığımızın çoğu zaman bir cevabı yoktur? “Haldun Taner Öykü Ödülü” sahibi Ömür İklim Demir de bu soruyu sadece yazarak yanıtlayabilenlerden. Üstelik “Mutedil Dalgalı” öykülerle... “Muhtelif Evhamlar Kitabı” ile dikkat çeken ve “Haldun Taner Öykü Ödülü” ne uzanan Demir, yeni öykü

kitabıyla okurlarıyla buluştu. Bu sefer edebiyat severleri “Mutedil Dalgalı” öyküler bekliyor. Kitabın adının neden “Mutedil Dalgalı” olduğu ise tüm öykülerin satırları arasında gizli. Yazar kitabın adıyla ilgili sorumuzu çocukluktan kalma bir ifade olduğu şeklinde yanıtlıyor ve bize Meteoroloji Genel Müdürlüğünden aldığımız haberleri;

“Bir gün yazdığım kitaplarla alakalı bir sınava girmem gerekse muhtemelen o sınavdan kalırım.”

mutedil dalgalı denizleri hatırlatıyor.

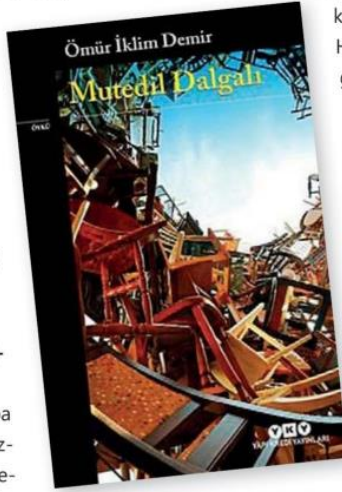
Ömür İklim Demir'in 2020 yılında yazdığı "Kum Tefrikaları" isimli bir de romanı var. Demir'in metinlerinde genellikle hüznün hâkim. Bazen bir kadının duygularına ses veriyor bazense adına dünya denilen hastalığın öyküsünü yazıyor. Anlattığı hikâyelerde müziğin tınısı hep kulağınızda. Zaten kitabın sonunda okuru bir müzik listesi de bekliyor. Her öykünün başında ise farklı yazar ve şairlerin dizeleri yer alıyor. "Zaman ki sonsuzdur / Bitmemiş şirler gibidir," diyor İlhan Berk. Behçet Necatigil "Ne çıkar sönükse hayatınız / Tasaların altında / Gizli bir sevinciniz var mı / Siz ona bakınız," diye yazıyor. Orhan Veli ise "Eskiler alıyorum / Alıp yıldız yapıyorum," diye anlatıyor derdini. Yazar "Adı Dünya Bu Hastalığın" öyküsüne genç yaşta yitirdiğimiz Nilgün Marmara'nın dizeleriyle başlıyor: Uçurumlar var diyorum / insanla insan arasında / kendiy-le kendi arasında / kendiy-le başkası arasında... Edebiyatımızda iz bırakan şairlerin mısralarındaki hisle okuyoruz öyküleri. Bu hissi ve öykülerindeki dalgaları Ömür İklim Demir ile konuştuk.

Öykülerinizde genel olarak hüznün hâkim. Neden?

Uzun vadede hepimiz yok olup gideceğiz, galiba biraz bundan. Bir anlık panıltı, kısacık bir kusursuzluk ânı hepsi... En azından bana böyleymiş gibi geliyor. Doğal olarak yazdıklarım da bu düşünceden payını alıyor.

Kitabınızdaki ilk öykü 1972 yılında geçiyor. Hukuk Fakültesinde okuyan Emel, İhsan ve ölen arkadaşları Refik'in hikâyesini okuyoruz. O dönemin siyasal ortamına ve öğrencilerin yaşadıklarına ilişkin bir hikâye. Polisi ve ona muhbirlik yapan kitapçıları görüyoruz. İhsan "O muhbir kitapçıya, varılmayan yerlere inat, bize düşen yaşamak," diyor. "Herkes her şeye rağmen yürüyeceğiz, yürüyeceğiz güneşe, yansak da kavulsak da düşmeyeceğiz." Bu öykü için umudun öyküsü diyebilir miyiz?

Çoğu zaman güzel bir şey umut, çoğu zaman diyorum

"Mutedil Dalgalı"
Ömür İklim
Demir
Yapı Kredi
Yayınları
Öykü
Fiyatı:
30,75 TL

çünkü bazen yıkıcı da olabiliyor. Ancak ben bu öykü için sadece Emel'in hikâyesi diyebilirim, içinde neyin olup olmadığını tam olarak söyleyemem. Sonuçta okuyanın ne hissedeceğini kestirmem mümkün değil, okuyana göre değişecektir. Yazmanın heyecanı da biraz burada zaten; o bilinmezlikte, o muğlak umutta...

Öykülerinizi yazarken temel çıkış noktanız ne oluyor?

Sokakta mikrofon uzatıp bu soruyu sorsalar, vereceğim ilk cevap "Hmmm," olurdu. Hatta birkaç defa daha hmmm diyerek zaman kazanmaya çalışırdım çünkü bu sorunun cevabını gerçekten bilmiyorum. Hani bir gün yazdığım kitaplarla alakalı bir sınava girmem gerekse, muhtemelen o sınavdan kalırım. Temel çıkış noktam... Yok yok, hiçbir fikrim yok bu konu hakkında. Keşke "Temel çıkış noktam hayat tabii ki, hayat da hikâyelerden ibaret değil mi?" gibisinden günü kurtaracak bir şeyler diyebilseydim ama o da değil. Temel çıkış noktam bu bilinmezliğin ta kendisidir belki de, onu da bilmiyorum.

Kitabın sonunda bir de müzik listesi var. Öykülerinizi yazmadan önce müzikler akınlınızda mıydı?

Genellikle hararetle yazdığım, tam mânâsıyla metnin içinde olduğum zamanlarda hikâyenin müziğini duymaya başlıyorum. O noktadan sonra da müzikle birlikte yazıyorum. Ercüment'in öyküsünü yazarken "Gnossienne No. 1"i en az 100 defa dinlemiştir.

Kitabın adına gelecek olursak neden 'Mutedil Dalgalı'? Hem mutedil hem dalgalı nasıl olunur?

Mutedil dalgalı, bizim kuşağın çocukluğundan kalma bir ifade daha çok. Meteoroloji Genel Müdürlüğünden bildirilmiştir, diye başlar ve denizlerin mutedil dalgalı olduğu bilgisiyse de sona ererdi o haberler; küçük dalgalı ile kaba dalgalı arasında bir dalga durumu. Sürekli ama abartısız, yer yer çalkantılı... Öykülerdeki karakterlerin ruh ve düşünce hâlleri de biraz böyle. **MS**

Ceza avukatlığından yazarlığa

İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi mezunusunuz. Yazarlığa başlamadan önce mesleğiniz olan avukatlığı yaptınız. Ardından da reklamcılık kariyeriniz var. Tüm bunların yazarlığınıza nasıl bir etkisi oldu?
Avukatlık, özellikle de ceza avukatlığı,

insanın farklı farklı kişilerle karşılaşmasına sebep oluyor. Tinerçisi, taksicisi, bomba imha uzmanı, unutulmuş tiyatrosucu, köşe yazarı, televizyon sunucusu, hemşiresi, temizlikçisi, tetikçisi, savcısı, polisi, şarapçısı, hırsız, kuyumcusu, torbacısı... Bu da bir şekilde etkiliyor

tabii dünyaya olan bakışınızı, ister istemez bütün bu hayatlarla temas ediyorsunuz, hepsinden bir cümle, bir bakış, hiç olmadı bir tortu kalıyor akılda. Reklamcılık desem o da başka bir dünyaydı, o dünyanın da kendine has kuralları, ilginçlikleri vardı.